

РЕШЕНИЕ

№ 5711

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6254** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ПО-107/19.06.2020г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001817/08.06.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Твърди се в жалбата, че решението е незаконосъобразно, тъй като констатациите са формални, липсват мотиви, мотивираното искане за налагане на мярката не е било връчено на жалбоподателя, поради което е нарушен принципа на равенство в административния процес и на правото на защита. Предполагаемият размер на задълженията е необосновано и произволно определен. Не се съдържат мотиви относно размера на наложеното обезпечение от 190 000лв. – главница и 51400лв. лихви, не се разбира какъв е вида на предполагаемото задължение. Не е спазен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, липсва обезпечителна нужда и е възпрепятствана дейността на дружеството. Размера на обезпечението и повече от три пъти над размера на предполагаемото задължение, освен това, от възлагането на ревизията са изминали повече от 6 месеца, а РА не е издаден.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Й., който поддържа жалбата. Претендира разноски в размер на 1020лева, за които представя доказателства.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. Н. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Иска присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ПНПОМ с изх. № С200022-023-0001817/08.06.2020г. на основание чл.121, ал.1 от ДОПК по повод на ревизия, възложена на [фирма] със заповед от 02.12.2019г. са наложени обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:

[фирма] за сумата от 241 400лв.

„Обединена българска банка“ Ад за сумата от 241 400лв.

2. Запор върху МПС – товарен автомобил марка Мерцедес, рег. [рег.номер на МПС], година на производство 2008 със застрахователна оценка 8600лв;

3. Запор върху стоки в оборот – дамско и мъжко бельо от синтетични влакна с цена на придобиване и по балансова стойност общо 262 722лв.

Прието е в хода на ревизията, че ще се затрудни събирането на публичното вземане в предполагаем размер общо от 241 400лв., от които главница 190 000лв. и лихва към 05.06.2020г. – 51400лв. постановлението е издадено по мотивирано искане на органа, извършващ ревизията, тъй като в хода на ревизията са установени данни за укрити приходи. Ревизията обхваща данъчните задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2017г. – 31.12.2018г., по ЗДДС за данъчни периоди от 01.08.2017г. – 30.06.2019г. На база извършена проверка и получени доказателства от приходната администрация на Италия, ревизиращият екип счита, че дружеството е било получател на стоки през ревизирания период, които не е декларирало като придобивания и не е декларирало приходи от тези продажби, като се очаква при ревизията да се установят задължения, свързани с укритите продажби ДДС в размер на 120 000лв. и корпоративен данък в размер на 70000лв.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е основателна.

Страните не спорят и събраните по делото доказателства обосновават извода, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи.

Съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са

спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

В случая ПНПОМ е издадено от публичния изпълнител, след искане за предварително обезпечаване от ръководителя на ревизията, което е подадено на 05.06.2020г., след образувана значително по-рано със заповед от 22.07.2019г. ревизия, съдържащо конкретни мотиви. Следователно, ревизиращият екип е разполагал с достатъчно време и е събрал необходимите данни, за да прецени, че са налице основания за предварително обезпечаване на предполагаемите публични задължения от 190 000лв. - главница, както и приблизително да изчисли техният предполагаем размер. В настоящото производство той не подлежи на преразглеждане, тъй като окончателният и действителен размер на публичните задължения се установява единствено с ревизионен акт, който може да се оспори в отделно съдебно производство. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки са „предварителни“, налагат се още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Обезпечение по смисъла на чл.197, ал.3 от ДОПК в случая не е предоставено от дружеството, не се и предлага да бъде предоставено. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката, върху кои конкретни активи на ревизираното лице ще се наложи обезпечение се прави по целесъобразност от публичния изпълнител, който е оправомощен да избере тези от тях, които са достатъчни по стойност и са най-ликвидни, с оглед обезпечаване в максимална степен на публичния интерес. Твърдения, релевантни по чл.121, ал.3 от ДОПК са направени в жалбата – заявява се възпрепятстване на дейността на дружеството, но не се представят никакви доказателства в тази насока, а именно, че наложените запори са върху всичката оборотна стока на търговеца и така се блокира изцяло дейността му. На дружеството е било издадено и разрешение за продажба на стоки в оборот на 10.06.2020г. по негово искане.

Ал. 7 на чл.195 на ДОПК изрично постановява, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Макар ал.5 на чл.195 да визира конкретно посочени хипотези (В случаите на уведомяване по реда на чл. 77, ал. 1 и чл. 78, ал. 1) правилото е общоприложимо при обезпечаването и напълно съответства на принципа на съразмерност, залегнал в чл.6 от АПК вр. §2 от ДР на ДОПК. В случая, няма данни за наличности на средства по двете запорирани банкови сметки в размер на 241 400лв. (по всяка), но общата стойност само на запорираните стоки в оборот надхвърля предварително определения размер на главницата с лихва към 05.06.2020г., тъй като възлиза на 259 490лв. Вярно е, че лихвата нараства с времето и това обстоятелство се отчита от публичния изпълнител, но се установява също от преписката, че ревизията е възложена на 22.07.2019г. със срок за извършването ѝ до 31.12.2019г., но дори към момента на приключване на устните състезания по делото (12.10.2020г.) ответникът

не е представил изготвен нито ревизионен доклад, нито издаден ревизионен акт, въпреки, че е бил задължен с разпореждането за насрочване на делото. Още повече, че данни за укрити приходи от [фирма] са се съдържали в доклад от извършена проверка от 04.05.2018г. и по този повод е образувано ревизионното производство, което все още не е приключило, в нарушение на принципа за съразмерност на чл.6, ал.1 АПК, съгласно който административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и при липсващи данни за особена фактическа сложност на конкретния случай по смисъла на чл.114, ал.4 от ДОПК.

На последно място, съгласно чл.195, ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. В процесното ПНПОМ съдът констатира, че запорът върху стоки – дамско бельо от синтетични влакна – сутиени 11384 броя, находящи се на адрес [населено място], [улица], описани в протокол сер. АА №0038759, производство 2020г. са запорирани по цена на придобиване. Това се явява в противоречие с посоченото правило, тъй като ревизираното лице е търговец и визираната стока би следвало да е заприходена в счетоводството му и да има балансова стойност, по която да се оцени за целите на обезпечението. Макар принципно придобивната и балансовата стойност при стоките да съвпадат като цифрово изражение, протоколът не е представен с преписката и не става ясно как е установено, че описаната стока е собственост именно на ревизираното лице, след като не е включена в счетоводния му баланс. Поради допуснатите нарушения от публичния изпълнител, постановлението и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С. следва да се отменят в частта, в която се налага запор върху стоки – дамско бельо от синтетични влакна – сутиени 11384 броя, находящи се на адрес [населено място], [улица], описани в протокол сер. АА №0038759, производство 2020г. с цена на придобиване 203 731,20лева. При този изход на делото на жалбоподателя се дължат съразмерно на уважената част от жалбата направени разноски в размер на 860лева от общо претендираните 1020лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК АССГ, III АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № ПО-107/19.06.2020г. на Директора на ТД на НАП С., ведно с потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001817/08.06.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта, в която е наложен запор върху стоки в оборот – дамско бельо от синтетични влакна – сутиени 11384 броя, находящи се на адрес [населено място], [улица], описани в протокол сер. АА №0038759, производство 2020г., с цена на придобиване 203 731,20лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 860 /осемстотин и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО на основание чл.197, ал.4 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: